

276. Undrer mig paa, hvad jeg faar at se.

Allegretto.

Anton Nielsen.

1. Un - drer mig paa, hvad jeg faar at se o - ver de høj - e

Fjæl - de! Øj - et mø - der nok ba - re Sne, rundt om - kring staar det

grøn - ne Træ, vil - de saa ger - ne o - - ver;

tro, naar det Rej - sen vo - - ver.

2. Løvtunge Abild, som intet vil
over de høje Fjælde,
sprætter, naar Somren stunder til,
venter, til næste Gang den vil;
alle dens Fugle gynger,
ved ikke, hvad de synger.

3. Den, som har længtet i tyve Aar
over de høje Fjælde,
den, som ved, at han ikke naar,
kender sig mindre Aar for Aar,
hører, hvad Fuglen synger,
som du saa trøstigt gynger.

4. En Gang, jeg ved, vii det række frem
over de høje Fjælde.
Kanske du alt har din Dør paa Klem?
Herre, min Gud, godt er dit Hjem.
Lad det dog endnu stænges;
og jeg faa Lov at længes.

Björnstjerne Björnson.